

Odvolanie podané 19. decembra 2019: European Federation of Public Service Unions (EPSU) proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 24. októbra 2019 vo veci T-310/18, EPSU a Goudriaan/Komisia

(Vec C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaateľka: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (v zastúpení: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Jan Willem Goudriaan

Návrhy odvolateľky

- rozhodnúť, že odvolanie je prípustné,
- zrušiť napadnutý rozsudok,
- zrušiť rozhodnutie Komisie zo 6. mája 2018,
- uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania odvolateľky v tomto konaní, ako aj jej trovy pred Všeobecným súdom.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaateľka tvrdí, že toto odvolanie má byť vyhlásené za prípustné, pretože Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia.

Prvý odvolací dôvod: smernice prijaté rozhodnutím Rady v súlade s článkom 155 ods. 2 ZFEÚ sú legislatívnej povahy

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď kvalifikoval postup podľa článkov 154 a 155 ZFEÚ ako nespôsobilý na vydanie právnych aktov legislatívnej povahy.

- a) Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že opatrenia prijaté v rámci tzv. sekundárneho postupu majú rovnaké právne účinky ako iné smernice.
- b) Lisabonská zmluva nezmenšila úlohu sociálnych partnerov ani nezmenila povahu opatrení prijatých prostredníctvom tzv. sekundárneho postupu.
- c) Opatrenia prijaté smernicou prostredníctvom rozhodnutia Rady majú naďalej legislatívnu povahu.
- d) Opatrenia prijaté smernicou prostredníctvom rozhodnutia Rady sú legislatívnymi aktmi.
- e) Subsidiárne, ak (*quod non*) smernice prijaté rozhodnutím Rady nie sú legislatívnymi aktmi:
 - i. Ide o *lex specialis* skôr legislatívnej, než vykonávacej povahy.
 - ii. Môžu mať rovnaké právne účinky ako mali pred rokom 2007.

Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol prvý žalobný dôvod.

Druhý odvolací dôvod: výklad článkov 154 a 155 ZFEÚ

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia v doslovnom, systematickom a teleologickom výklade článku 154 a článku 155 ods. 2 ZFEÚ.

- a) Výklad článku 155 ods. 2 ZFEÚ, ako ho Všeobecný súd podal, sa netýka jeho doslovného znenia.
- b) Všeobecný súd mal konštatovať, že ak dohodu sociálnych partnerov dosiahli zástupcovia sociálnych partnerov a dohoda nie je protiprávna, Komisia má povinnosť navrhnúť Rade znenie rozhodnutia, ktoré sa má prijať podľa článku 155 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ.
- c) Všeobecný súd mal konštatovať, že výber metód, akou sa dohody týkajúce sa sociálnych partnerov implementujú, spočíva na sociálnych partneroch, a nie na Komisii.
- d) Všeobecný súd mal konštatovať, že Rada má právomoc rozhodnúť, že nerozhodne podľa článku 155 ods. 2 druhého pododseku ZFEÚ, ale Komisia podobnú právomoc nemá.
- e) Všeobecný súd nesprávne vyložil inštitucionálnu rovnováhu článkov 154 a 155 ZFEÚ, pričom rozširoval právomoci Komisie nad rámec výslovného znenia ustanovení a nesprávne vyložil vplyv článkov 13 a 17 ZFEÚ.
- f) Výklad Všeobecného súdu je v rozpore s kontextom hlavy X ZFEÚ o sociálnej politike a článkom 28 Charty základných práv Európskej únie.
- g) Všeobecný súd nesprávne vyložil rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júna 1998 (T-135/96, UEAPME/Rada) a priznal Komisii väčšiu mieru voľnej úvahy, než aká jej prináleží, keby tomuto rozsudku priznal správny výklad.
- h) Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia pri posudzovaní úlohy Parlamentu v rámci postupu podľa článkov 154 a 155 ZFEÚ.

Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol prvý žalobný dôvod.

Tretí odvolací dôvod: rešpektujúci prístup k rozhodnutiu Komisie

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Komisia mohla pri prijímaní rozhodnutia použiť svoju širokú mieru voľnej úvahy. Všeobecný súd tým:

- a) nesprávne vyložil články 154 a 155 ZFEÚ a povahu postupu rokovania sociálnych partnerov a
- b) dopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, keď hľadal podobnosti s európskou iniciatívou občanov.

Všeobecný súd sa preto dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol druhý žalobný dôvod.

Štvrtý odvolací dôvod: prístup k odôvodneniu Komisie v rozhodnutí Komisie

Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia tým, že potvrdil zákonnosť stručného odôvodnenia rozhodnutia Komisie.

- a) Dôvody uvedené Komisiou v liste zo 6. marca 2018 boli právne a fakticky nesprávne.
- b) Komisia neposkytla žiadne vysvetlenie, pokiaľ ide o odchýlenie sa od záruk poskytnutých v skoršej korešpondencii a v oznámeniach, ktoré boli uverejnené.
- c) Dôvody uvedené v liste neboli dôvodmi, ktoré Komisia uviedla vo svojom vyjadrení k žalobe alebo na pojednávaní. Tieto dôvody boli tiež právne a fakticky nesprávne.

Komisia nekonala v súlade s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie.